

26- CHUYỆN HAI NỘI QUAN TRANH ĐẠO LÝ

Ngày xưa vua Ba-tư-nặc trong lúc nằm ngủ, nghe hai vị nội quan tranh cãi đạo lý. Một vị quan nói:

–Tôi nhờ nương tựa vào vua mà được sống.

Còn vị khác thì nói:

–Tôi chẳng nương tựa vào ai cả, chỉ tự nương tựa nơi nghiệp lực của tôi mà được sống.

Nhà vua nghe chuyện này rồi, liền có cảm tình với người nói nhờ nương tựa nơi vua mà được sống, nên muốn khen thưởng người ấy. Nhà vua liền bảo với người hầu nói với phu nhân:

–Nay ta sẽ bảo một người đi đến, phu nhân hãy cho kẻ ấy thật nhiều tiền bạc, y phục, anh lạc.

Bấy giờ nhà vua bảo người nói nhờ nương tựa vào vua mà được sống đem rượu vua uống dư đưa cho phu nhân. Khi ấy người đó đem rượu ra khỏi nhà thì máu trong mũi chảy ra, không thể bước tới trước được. Tình cờ gặp người nói: “Mình được sinh sống là do nghiệp lực” liền nhờ người ấy mang rượu đến dâng cho phu nhân. Phu nhân thấy người ấy rồi, nhớ lại lời nói của vua, bèn ban tặng cho người ấy tiền tài, y phục và ngọc anh lạc, rồi người ấy trở về trình diện với nhà vua.

Nhà vua thấy hết sức kỳ quái, liền cho gọi kẻ nói “Nhờ nương tựa nơi vua mà được sống” hỏi:

–Ta bảo người đến hoàng hậu, sao người không đến?

Kẻ ấy tâu:

–Thần mới ra khỏi cửa, bỗng nhiên bị chảy máu mũi, cho nên không thể đi được, thần mới nói người kia đem rượu dư của đức vua dâng lên phu nhân.

Bấy giờ nhà vua mới khen ngợi:

–Ngày nay ta mới biết lời của Đức Phật là chân thật. Mình tự tạo nghiệp phải tự thọ lấy quả báo, nghiệp không thể mất được.

Do đó quán xét, sự báo ứng của thiện ác, vì do hành nghiệp mà thọ báo chứ không phải do trời hay vua mà được.

